

KAKTUS

APRIL
1976

ÅRG. 11 - NR. 2

KAKTUS

udkommer 4 gange årligt i januar, april, juli og oktober
som medlemsblad for Nordisk Kaktus Selskab.

Redaktion: Kjeld Christiansen, Møllebakken 1, 3400 Hillerød.

Annoncer: Peter Claes Rundblad, Præstehusene 33, 2620 Albertslund.

Tryk: C. Nordlundes Bogtrykkeri, 3400 Hillerød.

Selskabets regnskabsår er fra 1. januar til 31. december. Årskontingent 60 kr. Alle henvendelser vedrørende medlemskab og adresseændringer bedes rettet til kassereren, Otto Forum Sørensen, Viemosebro 14, 2700 Brønshøj. Giro-nr. 6 57 87 13.

Terminer for indlevering af annoncer og artikler:

Termine für Anzeigen und Artikel:

Terms for ads and articles:

15. februar, 15. maj, 15. august, 15. november

Annoncepris: $\frac{1}{4}$ side 150 d. kr. – Preise für Anzeigen: $\frac{1}{4}$ Seite 150 d. kr. – Price for ads:
 $\frac{1}{4}$ page 150 d. kr.

Selskabets styrelse:

Formand: Frans Laursen, Midtjyllands Landbo- og Husholdningsskole, 7200 Grindsted, telf. (05) 32 05 02.

Næstformand: Ebbe Skov, Abigaelsvej 18, 2. sal, 5000 Odense.

Sekretær: Finn Ålbæk Madsen, Langedamsvej 11, 5500 Middelfart, telf. (09) 41 28 56.

Kasserer: Otto Forum Sørensen, Viemosebro 14, 2700 Brønshøj, tlf. (02) 94 61 74.

Bibliotekar: Peter Brandt Pedersen, Tårnbygårdsvej 20, 2770 Kastrup, telf. (01) 51 66 06.

Redaktør: Kjeld Christiansen, Møllebakken 1, 3400 Hillerød, telf. (03) 26 21 09.

Redaktionsmedlemmer:

Peter Claes Rundblad, Torbenfeldvej 10, 2700 Brønshøj, telf. (01) 28 25 78.

Cees Rijk van Ravens, Karisveien 122, 2013 Skjetten, Norge.

H. Keil, Dansk Forsamlingshus, Ny Bjernt, 2381 Neuberend/Schleswig, Westdeutschland.

Kredsrepræsentanter:

Østjylland: Roar Nielsen, Søndervangen 13, 8260 Viby.

Vestjylland: Niels Carlsen, Grønnegade 4, 7660 Bækmarksbro.

Fyn: Ebbe Dreyer Skov, Abigaelsvej 18, 2. sal, 5000 Odense.

Sjælland: Poul Erik Hansen, Thorsgade 26 B, 2. th., 2200 Kbh. N.

Slesvig: H. J. Müller, 2380 Slesvig, Melkstedtdiek 9.

Norge: Cees Rijk van Ravens, Karisveien 122, 2013 Skjetten, Norge.

Forsidebilledet: Fra sukkulenthuset i Botanisk have i Berlin, *Aloe marlothii* fra Transvaal. Foto-graferet af J. Nilasus Jensen. I øvrigt henvises til indlæg under Medlemmernes Hjørne.

LEWISIA

Juveler fra U.S. of Amerika

En del medlemmer har vist stigende interesse for disse planter. I første række er det vel nok de glitrende, farvestrålende blomster, der har vakt interessen, men også oversættelsen af en del engelsk havelitteratur med gode farvefotos har bidraget og udbredt kendskabet til disse. For en del Liebhaber har bekendtskabet med *Lewisia* været af negativ karakter, da den kan være vanskelig i kultur. Planten stiller visse krav, som er lette at opfylde, men nogen almindelig haveplante bliver den aldrig. *Lewisia* er Liebhaberplanter, der kræver lidt indfølingsevne og lidt gartnerisk kunnen af sin indehaver.

Disse egenskaber har vi alle i nordisk kaktus selskab, hvorfor jeg straks vil gå videre med mine egne erfaringer, så vi undgår de værste faldgruber i kultivering.

Lewisia er frostsistent, tåler ned til minus 30 grader, men om efteråret og vinteren er de ret så følsom overfor vand i rosetten. Dette kan dog på friland til en vis grad elimineres ved at overdække bedet med en glasplade.

Jorden skal være neutral til let alkalisk. *Lewisia* er nemlig ikke så overfølsom mod calcium i jorden som hidtil antaget.

Da dræn er alfa og omega for kulturen, må jorden indeholde mindst 35 % småsten. Selve rodknolden skal være omgivet af 2 til 3 cm småsten, således at også bladrosetten hviler på stenene. *Lecasten* i ærtestørrelse er ideelle, men granit og skærver i samme diameter er bedre. Lodret udplantning anbefales, således at regnvand efter en sommerbyge kan løbe bort fra rosetten. *Lewisia* trives godt på plantemure. Om de er øst-, nord- eller vestvendte, har mindre at sige, da de kun bliver smukkere i halvskygge.

De 3 cm småsten om rodhalsen har endnu en vigtig mission. Om foråret frembringer moderplanten en del nye skud. Såfremt disse ikke fjernes, opstår en fugtig og indesluttet luft ved rodhalsen, og planten rådner. Forsigtigt skræbes nu småstenene væk, således at knolden blottes i 3 cm dybde. Derefter kan vi skære alle

skudene af nedefra med en skarp kniv eller skalpel, hvis De er mediciner. Stiklingerne lader vi tørre en dags tid, hvorefter de udplan-tes i en let sandblandet jord. Undgå vanding, stil planterne i skygge, og lad dem passe sig selv en måneds tid.

En del Liebhaber vil dog før eller senere gå over til pottekultur, hvorved vanding og næring kan afpasses efter planternes behov. Hermed opnår man også en bedre styring under

Lewisia tweedyi

perioder med vanskelige klimatiske forhold. Personlig foretrækker jeg pottekultur, om sommeren på friland på små bænke, således at planterne under blomstringen kan beskues i øjenhøjde. Efterår og vinter i uopvarmet drivhus.

Lewisia er storforbruger af næring. God gammel kogødning er ideel, men selv må jeg bruge de almindelige flydende gødninger, da det har vist sig at medføre visse uoverensstemmelser med medpassagerer i diverse offentlige transportmidler, når jeg efter indsamling udenfor København var på vej hjem med det af alle planter så elskede komøg.

Såfremt nogle af vore medlemmer kommer til England, så aflæg hr. Ingwersen i Birch Farm Nursery i Sussex et besøg. Udover hans mangeårige forfatterskab indenfor havebrug og alpine

planter, er hans *Lewisia*-samling en oplevelse af de store. Alle *Lewesia* står i potter i det alpine hus. Her er alle farver i *Lewisia* repræsenteret, og planterne er noget af det mest perfekte, jeg har oplevet. Desværre var intet til salg, materialet blev brugt til udstillinger og forædlinger.

Som så mange andre plantesamlere har jeg en ret så nedsat hørelse, når jeg aflægger besøg i større og sjældne plantesamlinger, men opfangede dog, at hr. Ingwersens far eller farfar var af dansk afstamning, hvilket bevirkede (i forbindelse med mit skarpe syn), at de mere sjældne ting kom på bordet.

LEWISIA Pursh Portulacaceae.

Hjemsted Nordamerika, en enkelt i Guatemala. Rodstok tyk-kødet eller knoldet, rødder nærmest gaffelformede, blade stedsegrønne på nær enkelte arter.

L. brachycalyx (Engelm. ex Gray) løvfældende. Utah til Arizona. Blomst hvid, rosa forekommer også. Kræver mere fugtighed i vækstperioden, kræver en tørkeperiode efter blomstring. Ikke nem i kultur, derimod ses *L. brachycalyx* var. »angustifolium« (Nomen illegitimum) at være bestandigere i kultur.

L. cantelovii (J. T. Howell) stedsegrøn. Sierra Nevada, Californien. Blomst lys rosa, har kun botanisk interesse.

L. columbiana (Robins) stedsegrøn. Columbiafloden, Oregon. Blomst hvid eller hvid med rosa årer.

L. columbiana var. *rubicola*, stedsegrøn. Blomst rosa.

L. columbiana var. *wallowensis*, stedsegrøn. Blomst hvid, ofte med rosa.

L. columbiana var. *rosea* (Jacobs.) stedsegrøn. For alle *L. columbiana* og dets variteter anbefales let skygge.

L. congdonii (J. T. Howell) pro parte stedsegrøn. Blomst rosa, kun botanisk værdi.

L. cotelydon (Robins), stedsegrøn. Oregon og Californien. Blomst hvid med rosa striber. Inden for *L. cotelydon* findes de bedste og populære *Lewisia* hybrider. Den mest kendte er vel Sunset Strain fra Drake i Scotland. Alle farvenuancer er repræsenteret.

Af andre mere eller mindre kendte cultivar kan jeg anbefale *L. c. Rose Splendour*, *L. c. Ashmore Hybrid*, *L. c. Birch Hybrid*, *L. Georg Henley*. Sidstnævnte minder ikke meget om en *L. cotelydon*, men snarere om en miniature-

form af *L. columbiana*. Den skønneste af alle er dog *L. c. Carrol Watson*. Den blev fundet i Siskiyou-bjergene for ca. 16 år siden. Den adskiller sig fra andre *L. cotelydon* ved den rene gule farve i blomsten.

L. c. var. Howelii (Robins) Oregon. Stedsegrøn. Blomst rosa til abrikos.

L. c. var. alba, stedsegrøn. Engelsk hybrid, glitrende hvide blomster.

L. disepala (K. Brandegee), løvfældende. Sierra Nevada, Californien. Blomst hvid eller rosa, har kun botanisk værdi.

L. kelloggii (K. Brandegee), løvfældende. Idaho. Blomst cremehvid eller rosa, har kun botanisk værdi.

L. leana (Robins). Californien. Stedsegrøn. Blomst rød eller hvid, sød lille miniature *Lewisia*. Er taknemlig for skygge.

L. maguirei (A. H. Holmgren), løvfældende. Nevada. Blomst hvid eller rosa. Meget sjælden. Kun få planter i kultur. Da planten ser forfærdelig ud, har den kun botanisk værdi efter min personlige opfattelse. Men derfor kan det godt være jeg har uret.

L. megarhiza (Hemsley) nomen provisorum. Løvfældende. Guatemala. Denne *Lewisia* blev beskrevet første gang i 1879 af Hemsley. Planten blev fundet i Sacatepequez-området i 12.000 fods højde på Volcan de Fuego. I tidernes løb har planten ændret navn nogle gange, f. eks. fandtes den en overgang under navnet *Calandrinia megarhiza*, *Oreobroma mexicanum*, ja endog under navnet *Lewisia mexicana*. Blomsten hvid til rosa. Findes vel næppe i kultur.

L. nevadensis (Robins). Nevada. Løvfældende med nåleformede blade. Blomst hvid, men rosa forekommer ofte. Vanskelig i kultur, max. 3 år, hvorfor der må suppleres med frøplanter.

L. oppositifolia (Robins). Californien. Oregon. Løvfældende. Renhvide og rosa blomster. Har kun botanisk værdi.

L. pygmaea (Robins). Colorado. Montana. Rocky Mts. Løvfældende. Blomst hvid eller rosa, meget variabel, og ret så vanskelig i kultur.

L. pygmaea ssp. *glandulosa*. Californien. Løvfældende. Blomst hvid eller rosa, enkelte hvid med rosa aftegninger.

L. pygmaea ssp. *longipetala*. Californien. Løvfældende. Kun botanisk interesse.

L. redivia (Pursh). Rocky Mts. Colorado. Montana. Arizona. Løvfældende. Blomst hvid,

Lewisia cotyledon

lere sjældnen rosa. Planten kræver en varm solbagt jord. Indianerne kalder den for Bitter Root, og det er en ret så eftertragtet spise. De indfødte indsamler planten lige før blomstringen og lægger den natten over i vand for at fjerne lidt af det bitre i smagen. Efter tørring er roden klar til fortæring. Jeg har prøvespist et enkelt eksemplar, men blev lidt skuffet, fuldkommen smagsløs. Til gengæld opstod en let svien i mundhulen. Nå, madlavning har nu aldrig været min stærke side.

L. rediviva var. *minor* (Rydb.) (Munz). Californien. Nevada. Løvfældende. Blomst satinhvid. Vanskelig i kultur.

L. sierrae (Ferris). Californien. Løvfældende. Blomst hvid og rosa. Kun botanisk værdi.

L. triphylla (Watts). Washington. Colorado. Californien. Løvfældende. Blomst hvid eller rosa. Kræver lidt skygge. Kun botanisk værdi.

L. tweedyi (Robins). Washington. Stedsegrøn, men kan finde på at smide bladene. Denne *Lewisia* er dronningen over alle *Lewisia*. Men som mange, ja selv englænderne, har opdaget, er den vanskelig og lunefuld. Blomsten er ret stor og har en smuk varm abrikosfarve. Efter blomstringen holdes planten tørt, og det vil kun kunne lade sig gøre ved pottekultur. Sæt planten i et koldhus eller under carporten og vand den i en underskål. Selv englænderne, der jo som bekendt er de rene troldmænd hvad planter angår, anbefaler kultur i alpint hus.

L. tweedyi var. *rosea*. Stedsegrøn. En ret ny hybrid fra Drake i Scotland. Ser ud til efter de foreløbige betragtninger at være en værdifuld forbedring.

Til slut et par betragtninger om placeringen af disse små juveler. De kan plantes frit ud i haven, men må så beskyttes efterår og vinter

mod nedbør. Pottekulturen er ikke rigtig mig. Det virker uæstetisk. Selv bruger jeg dog pottekultur ved visse meget sjældne eller kostbare planter, der så nedgraves i haven og fjernes, når hvileperioden indtræffer.

Personlig er jeg begejstret for det engelske Trough Garden, små miniaturlandskaber i gamle stentrug. Desværre er det for mange af os en uopnåelig drøm. Udvalget herhjemme er ret begrænset, og priserne høje. Men brug fantasien. Der findes andre materialer, helst i grå, brune eller sorte, naturvenlige farver. Plant så det hele til med Deres bedste sukkulenter. Køb et par U-sten som underlag, og sæt plantekassen på dette, således at planterne kan betragtes i den rigtige højde. Placer det hele på terrassen, og glæd Dem hele sommeren over det dejlige landskab.

Om efteråret flyttes plantekassen i koldhus eller under carport, og også resten af året kan man glæde sig over form og grønne farver.

Georg Sydow,
Hovmålsvej 79,
2300 København S.

000 »RING-NYTT« 000

En »nyskabelse«...? Ja – selv om hensikten i denne omgang utenlukkende er å informere litt om vår »Ringbrev« virksomhet. Dog håper vi i tiden fremover, å kunne kanalisere noen av de resultater, fakta, og erfaringer som er oppnådd – og som tenkelig kan være av interesse for en større krets – gjennom denne rubrikken. (Når vi bruker betegnelsen »Ringbrev«, isteden for Round-Robins eller kaktuskjedebrev, så skjer dette fordi begrepet alt har funnet innpass i språkbruget – se også i »KAKTUS« nr. 2, 1e Årg. 1966).

Vi skal her begynne med å nevne at interessen for deltagelse i »Ringbrev« har vist seg å være minimal. Hva skjylles dette, at responsen hittil har vært så liten? Vi formoder at grunnen nok må være at mange medlemmer ikke er helt klar over de gode muligheter som denne form for aktivitet kan gi den enkelte, og det direkte utbytte på forskjellige plan! Men, muligens kan vi etterhvert inspirere flere?

RINGBREV FOR FRØFORMERING: Ringen har fått oppslutning av fem personer – 1

(Fortsættes side 39)

BAOBAB

Adansonia digitata L.

Af alle de mærkelige og forskellige former for planteliv i Afrika er vel nok BAOBAB-træet den mest groteske og alligevel fascinerende dejlige af dem alle.

Træets korte men enorme stamme og de hurtigt tilspidsede grene får det til at virke, som om det er trukket op med rødderne og igen plantet, men denne gang omvendt med rødderne opad. Sådan virker det især ved vintertid uden løv. Om sommeren klædt i løv virker det som en kæmpe, der rager op over al den øvrige vegetation. Ved løvspring, når de store hvide blomster lyser op, er det betagende smukt.

Baobab-træet, som med sin imponerende størrelse dominerer landskabet.

Baobab træet er vidt udbredt i de tørre, varme områder i Afrika. Fra Æthiopien til det nordlige Transvaal i Sydafrika. Det vokser også på Madagaskar og Ceylon og i dele af Indien, hvor man mener, det er bragt til af arabiske rejsende. Ved kulstof-14-metoden har man påvist, at mange af de ældste træer, der vokser i Afrika, er over 1000 år gamle. Baobab er totalfredet i Sydafrika og har som nationaltræ nummeret 467.

Nogle botanikere mener, at Baobab består af flere forskellige arter, men den almindelige opfattelse er, at Baobab, hvis latinske navn er *Adansonia digitata*, kun består af én art, der ganske vist er ret variabel.

Slægten hører til silkebomuldstræernes familie, Bombacaceae; en familie der består af træer med usædvanlig tykke stammer. Bladene er spredte og har stjernehaar. Blomsterne er med 5 mere eller mindre sammenvoksede bælgerblade, ofte 5 kronblade og 5 til mange støvblade, 1 griffel og en 2-5 rummet frugtknude. Til samme familie hører også Kapok (*Ceiba*). Familien hører til Katostordenen (Malvales), der bl. a. er karakteristisk ved at barken indeholder en sejt bast.

Baobab bliver 14-23 m høj og kan i omkreds tit måle 25-35 m. Hovedstammen er oftest cylindrisk tøndeformet, grenene er ved basis grove og tykke, men smalner hurtigt ud i en spids. Stammen er dækket af et 5 til 10 cm tykt lag bark, der har en grålig-brun farve med et rødtligt eller violet skær. Barken er undertiden glat, men oftest er den foldet og arret. Stammen på de unge træer minder om en champagneflaske. Den er forneden tyk, men ender i en lang slank hals. Meget karakteristisk er også, at de unge planter har hele, usammensatte blade, som allerede efter 1 til 2 år skifter form til langstilkede, håndsnitdelte blade med 5 til 7 småblade. Ved løvspring er bladene stærkt uldede på undersiden, men bliver glatte i løbet af sommeren.

Baobab blomstrer i oktober-december med store, hængende blomster, der sidder enlige på

Frugter af *Adansonia digitata*

Adansonia digitata i vinterhvale.

lange, hårede stilke. Bægeret er læderagtigt, forneden sammenvokset og med tilbagebøjede flige. Herved vises den sølvhvide inderside, der er tæt fløjelshåret. Kronbladene er foldede i knoppen, farven er snehvid, men blomsten bliver hurtigt misfarvet ved afskæring og får en grumset brunlig farve. Støvtrådene er forneden sammenvoksede og danner et kort rør, der op til deles i mange støvtråde og støvknapper. Frugten er træagtig, uopspringende, oval til ægformet og 10–26 cm stor og dækket af dunagtige hår. Den tykke skal omgiver mange sorte frø, der er spiselige og nærende. De er omgivet af en pulp med en behagelig syrlig duft og er rig på C-vitamin m. m.

I tør tilstand bliver pulpen hvid og melet, og blandet med vand giver den en forfriskende og læskende drik. Baobab hedder også Cream-of-Tartar og Lemonade-træ, og det er pulpen, der er årsag til disse navne.

Bladene siges at have et højt vitamin-indhold og koges og spises af afrikanerne som en grønsag. Kimplanternes skud bruges som asparges, og roden af de helt unge træer skal også være spiselig.

Visse sommerfuglelarver, der lever af bladene, samles af de indfødte som et vigtigt tilskud

til føden, og de nedfaldne blade fortæres af vilde dyr og af kreaturer.

I medicinen er træet blevet anvendt i århundreder. På et tidspunkt blev barken anvendt i Europa mod feber i stedet for Cinchona-bark, og bladene og pulpen anvendes stadig i dele af Afrika som et middel mod malaria.

Træets ved er blødt, svampet og uden kerne og årringe og er uden værdi som gavntræ. Ældre eksemplarer får i reglen en mere eller mindre hul stamme, men træet er bemærkelsesværdigt sejt og kan tåle stor ødelæggelse uden at det går til. Træer, der er faldet omkuld, kan fortsætte med at vokse, og rødderne bevarer deres livskraft, efter at træet er faldet til jorden. Barken skrælles ofte af fra stammen lige så højt op en mand kan nå, men da barken regenererer, kan træet dog fortsætte med at leve og udvikles. Afrikanerne laver reb, fiske-net, sække m. m. af de stærke fibre, og selv kvinderne har brugt fibrene til fremstilling af tøj.

Mange insekter, krybdyr og små pattedyr holder til inde i de hule stammer og er ved deres færden rundt omkring træet medvirkende til bestøvningen af de store blomster.

Mennesket har anvendt de hule træer både til

opbevaring af korn og som midlertidigt hus til sig selv eller kreaturerne.

Et stort træ i Transvaal blev engang anvendt som mejeri, og et hult træ, der vokser i et område, hvor guldsøgere holdt til i det forrige århundrede, blev tidligere anvendt som bar. Træet findes endnu, og dør og vinduer er nu overvokset med bark. Et andet Baobab-træ, der vokser i Centralafrika, står tæt ved et beboelseshus og bliver anvendt som en del af dette. Her bruges det som toilet, og til og med rindende vand er installeret i træet.

I Sudan bliver et hult træ anvendt som vand-reservoir, der fyldes op i regntiden. Baobab-træer menes at kunne rumme 4.500 l vand. Hule Baobab-træer samler naturligt regnvand, som de beholder i lang tid. Mange jægere og tidligere nybyggere har reddet livet ved at bore hul i en sådan stamme og på den måde slukke tørsten. Desværre formerer moskitomyggen sig i de hule, vandfyldte træer, og i tidligere beskrivelser af Baobab i tropisk Afrika advaredes mod brug af vandet.

Noget så makabert som begravnelsesplads har træet også været brugt til, idet man hængte kroppene af de mennesker, der ikke fortjente en almindelig begravelse, op inde i det hule træ.

Det er ikke vanskeligt at formere Boabab ved frø, og selv her mod nord kan det lykkes. Jeg har et eksemplar på godt 1 m's højde med begyndende tyk stamme. Frøet hentede jeg i Rhodesia i 1971, og i 1972 havde jeg 2 planter af 3 frø.

Frøet holder sig spiredygtigt i flere år. Den unge kimplante udvikler hurtigt en opsvulmet pælerod, og på dette stadium er det nemt at foretage en omplantning, uden at planten går til.

Formering ved stiklinger eller stammedele er derimod vanskelig.

Baobab's naturlige voksesteder er på områder under 1000 m's højde over havoverfladen på åbne buskstepper eller stenede skrånninger og i områder, hvor der er varmt og frostfrit, og hvor nedbøren er sparsom. Forsøger man at anpasse disse levevilkår til de eksemplarer, man har fået frem i stuen eller drivhuset, skal det nok lykkes at få nogle – omend delvis ranglede – eksemplarer til at vokse her mod nord under helt andre lysforhold.

Februar 1976.

Lise Tillge.

Pinya de Rosa

Mange medlemmer af NKS har sikkert allerede planlagt sommerferieturen til det sydlige udland. Af disse har en del sikkert planlagt rejse til Costa Brava i Spanien. For dem er her en vejledning, som kan få sommerferieturen til også at omfatte besøg på steder af interesse for planteelskere. Uanset hvor på Costa Brava De skal bo, er der gode togforbindelser til Blanes.

Aflæg først et besøg i Jardin Botanico »Marimurtra« i Blanes. Haven er anlagt og skabt af tyskeren Carl Faust, som uden formue og uden nogen form for materiel støtte omdannede dette vildnis til det vi kender i dag: En have, hvor man kan studere middelhavslandenes plantevækst.

Carl Faust døde i 1952, og haven ledes i dag af en stiftelse under det spanske undervisningsministerium.

Til venstre for Dem, når De er kommet ind i haven, ser De en stor tavle i fajancefliser med følgende indskrift på spansk:

»Jeg giver dig varme i dit hjem
i de kolde vinternætter.

Jeg giver dig skygge i den varme augustsol.
Mine frugter læsker din tørst.

Jeg er skelettet i dit hus,
pladen på dit bord, sengen du sover i.

Jeg er skaftet på din spade,
jeg er døren i dit hus,

træet i din vugge,
og brædderne til din kiste.

Du, der går forbi mig, hør på mig,
og gør mig ingen skade«.

Dette burde stå foran hver eneste botanisk have, men lige meget hjælper det.

En gennemgang af haven viser et righoldigt og smukt udvalg af planter. Haven skæmmes

dog i nogen grad af de mange indgravede hilsener i agaver og kaktus, fra onkel Søren og tante Anna fra Nørre Snedelse.

Når vi har nydt haven og er fyldt med indtryk samt har haft den obligatoriske palaver med overgartneren om et par aflæggere (husk øl i tasken), vil jeg vise Dem mit paradis, et refugium for kaktus- og naturelskere.

For at undgå at andre hører om vort mål, tager vi en vogn og beder chaufføren køre os lidt uden for byen, først herude hvisker vi andægtigt til ham: »Pinya de Rosa«.

Efter kort tids kørsel kommer vi ind i et parklignende område, hvor de eneste skilte er »Privat område«. For enden af vejen findes en beskeden indgang, med et stort hus. Havegangen laver en svag bue, og for enden af denne skuer vi ud over 100 hektarer med kaktus og andre sukkulenter.

Er det første gang man kommer, henvender man sig naturligvis til nærmeste medarbejder i haven. Vis ham Deres medlemskort fra et kaktusselskab (at han studerer det grundigt, og på hovedet, bemærker man ikke). Forklar så, at De ønsker at se opuntier og fotografere. Straks opløses alt i et glad og højlydt »si senor«. Har De konen med, er der ingen grænser for hjælp-

somheden. Senorita må endelig passe på her og der, og en hjælpsom hånd er konstant i bevægelse.

Pinya de Rosa. Navnet er Catalonsk, og er betegnelsen for den knude, fiskerne laver, når de forbinder mindre fiskenet med hinanden. Ejeren af denne private have, dr. Riviere de Caralt, fandt, at dette navn var symbolsk for

den måde, han havde erhvervet jorden på. År for år blev der opkøbt mere jord til plantsamlingen.

Haven er som sagt privat og indeholder Europas største samling af opuntier og agaver. Men næsten alle kaktus er repræsenteret. Dr. Riviere ønsker at bevare haven som et refugium for kaktusliebhave, men vil ikke gøre den offentligt tilgængelig med postkort, pølseboder og turister, som vi ser i Blanes botaniske have.

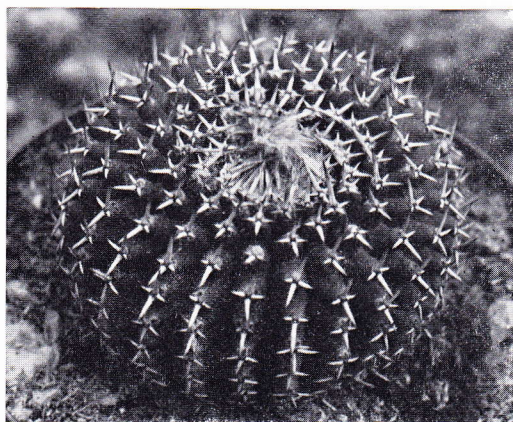
Ønsker De at besøge haven på egen hånd, så skriv i forvejen til dr. Riviere. Det varer gerne et stykke tid, inden De får svar, idet han bor

og arbejder i Barcelona, og Pinya de Rosa er hans landsted.

Et besøg er altid velkomment, og dr. Riviere viser gerne sine gæster rundt i haven. I øvrigt taler han et smukt og flydende tysk sprog. Ganske vist ligger det uden for kaktusselskabets opgave, men for mange af vore medlemmer ville det være en oplevelse for livet at tage en tre eller fem dages studierejse til Blanes.

Georg Sydow,
Hovmålsvej 79, 2300 S.

Sjældne kaktus fra Sydamerika

Uebelmannia gummiifera

I 1974 og 75 kom der til Danmark sjældne og nyligt fundne kaktus fra Waras i Brasilien. Planterne stammede fra månedlange ekspeditioner i det sydlige Brasilien. Mange af disse kaktusarter er endnu ikke beskrevet, og dyrkningen af dem har derfor i høj grad været et spørgsmål om erfaring, held eller uheld. Langt den største del står i private samlinger over det meste af Danmark og Sydsverige, og det kunne derfor være sjovt at se, hvordan de egentlig trives.

Alle, som har eller har haft en eller flere af nedenfor nævnte arter, opfordres derfor til at skrive efter et skema til udfyldning.

Det drejer sig om følgende arter: *Austrocephalocereus dubowsky* og *purpureus* (begge m. cephalium). *Buiningia* sp., *Discocactus boomianus* og *horstii*, *Facheiroa ulei*, *Melocactus vio-*

laceus m. *cephaleum*, *Micranthocereus auriazureus* og *violaceoflorus*, *Pilocereus aurisetus*, *densilatanus*, *glaucocrouns*, *lutzelbergii* og *saxicola*, *Stephanocereus leucostele* samt alle *Uebelmannia*.

Materialet er ganske vist ikke statistisk stort nok, idet antallet af hver hjemkommen art kun ligger fra 2 til 20, men undersøgelsen vil dog give et fingerpeg om svære og mindre svære arter, samt de som er helt umulige.

Også vanding, jord, lys, temperatur o.s.v. vil vi få lidt at vide om.

Resultatet af undersøgelsen vil blive offentliggjort så snart materialet er bearbejdet.

Skema kan rekvireres hos:

Peter Claes Rundblad
Torbenfeldtvej 10
DK-2700 Brønshøj.

Kaktus- og Sukkulentudstilling i Polen

Foreningen af Polske Kaktusvenner – PTMK – og Schlesiske Kulturpark afholder 2. Internationale Kaktus- og Sukkulentudstilling i tiden fra 29. maj til 9. juni 1976 på et 2000 m² udstillingsareal i udstillingspavillonen i Schlesiske Kulturpark i Katowice – Chorzów. Alle kaktus- og sukkulentvenner indbydes enten som udstillere eller gæster. Nærmere oplysning og program fås ved henvendelse til: Polskie Towarzystwo Miłośników Kaktusów, Zarząd Główny, 40-168 Katowice 28, post box 18.

STROBILIFER, A, UM = koglebærende.
 STROMA, ATIS = underlag, tæppe.
 STROMBOCACTUS, I = Cactaceae, hen-
 tyder til plantens form, en top.
 STROPHANTHUS, I = Apocynaceae, hen-
 tyder til de snoede kronflige. Apocynaceerne
 er træagtige vækster med mælkesaft. Hertil
 hører bl. a. Nerium oleander, der er giftig samt
 Strophanthus-arterne, der ligeledes er giftige,
 de anvendes til pilegift. Af interesse for sam-
 lere er slægterne: Adenium og Pachypodium.
 STRUMOSUS, A, UM = forsynet med en
 svulst.
 STYGIUS, A, UM = afskyelig (giftig).
 STYLUS, I = griffel.
 SUARENSIS = fra Diego Suarez, Madaga-
 skar.
 SUB = lidt, næsten, -agtig.
 SUBACAULESCENS = næsten stængelløs.
 SUBACAULIS, E = næsten stængelløs.
 SUBALATUS, A, UM = noget vinget.
 SUBARTICULATUS = svagt leddet.
 SUBCORDATUS = omtrent hjerteformet.
 SUBCORNEUS = svagt hornagtig.
 SUBCROCEUS = svagt safrangul.
 SUBCURVATUS = svagt krummet.
 SUBERECTUS = næsten opret.
 SUBLIMIS, E = fremragende, ophøjet.
 SUBMAMMULOSUS, A = med små bryst-
 eller brystvortelignende dele.
 SUBMATUCANA, = Cactaceae, underorden
 af slægten Matucana.
 SUBPATENS = en smule åben.
 SUBREPANDUS = noget bugtet.
 SUBTERRANEUS, A, UM = underjordisk.
 SUBTORTUOSUS, A, UM = noget drejet.
 SUBULATUS, A, UM = syldannet (om bla-
 det).
 SUBULIFORMIS, E = sylformet, når det dre-
 jer sig om tykke, runde dele.
 SUCRENSIS = fra Sucre, Bolivia.
 SUCCUMBENS = liggende.
 SULCATUS, A, UM = furet, her drejer det
 sig om temmelig dybe og skarpe furer.
 SULCOLANATUS, A, UM = med uldhårede
 furer.
 SULCOREBUTIA = Cactaceae, furet Rebu-
 tia.
 SULPHUREUS, A, UM = svovlgul.
 SUPERBOSPINUS = stolt, prægtig benålet.
 SUPERBUS, A, UM = prægtig, ophøjet.
 SUPERTEXTUS, A, UM = overvævet, over-
 spundet.

SURCULOSUS, A, UM = meget grenet,
 forgrenet.
 SURINAMENSIS, E = fra Surinan, Syd-
 amerika.
 SYLVATICUS = hjemmehørende i skove.
 SYMMETRICUS, A, UM = symmetrisk.
 SYNONYMUS, A, UM = ensbetydende, når
 flere navne betegner samme plante eller ud-
 trykker samme begreb.
 SYRINGACANTHUS = med rørformede
 skåle.
 SYRINGANTHUS, A, UM = med rørformet
 blomst.

T.

TABACINUS, A, UM = tobaksfarvet.
 TABULARIS = tavleagtig.
 TACAQUIRENSIS = fra Tacaquira, Bolivia.
 TACINGA = Anagram for Catinga, nordlige
 del af Brasilien, et tørrområde.
 TACUBAYENSIS = fra Rancho de Tacu-
 baya, Mexico.
 TACUAREMBENSIS = hjemstedsnavn fra
 Uruguay.
 TAEDIGER, A, UM = fakkelbærende.
 TAMAULIPASENSIS, E = fra Tamaulipas,
 Mexico.
 TARDIVUS, A, UM = langsomt voksende.
 TARMAENSIS = fra Tarma, Peru.
 TAVARESIA, Æ = Asclepiadaceae.
 TAYAPAYENSIS = fra Tayapaya, Bolivia.
 TECTUS, A, UM = bedækket.
 TEGENS = bedækkende.
 TEGULIFLORUS = med taglagte blomster.
 TEHUACENSIS, E = fra Tehuacan, Mexico.
 TEMULENTUS, A, UM = bedøvende, for-
 årsagende svimmelhed.
 TENAMPENSIS = fra Barranca de Tenampa,
 Mexico.
 TENAX = sejt.
 TENELLUS, A, UM = meget spæd, fin.
 TENUIS, E = fin, tynd.
 TENUICAULIS, E = finstænglet.
 TENUIFOLIUS, A, UM = finbladet.
 TENUIOBUS, A, UM = smalfliget.
 TEPHRO- = grå-.
 TEPHROACANTHUS, A, UM = gråtornet.
 TEPHROCARPUS, A, UM = gråfrugtet.
 TEPHROSANTHUS, A, UM = gråblomstret.
 TEREBRATUS, A, UM = gennemboret.
 TESOPACENSIS = fra Tesopaco, Mexico.
 TESSELLATUS, A, UM = tavlet, lignende et
 skakbræt.
 TESTUDINARIA, Æ = Dioscoreaceae, nav-

net hentyder til knoldens overjordiske del, hvis bedækning med sine revner ligner et skildpaddeskjold.

TETETZO = mexikansk hjemstedsnavn.

TETRA- = fire-.

TETRACANTHUS = med fire nåle.

TETRACENTRUS = med fire midternåle.

TETRACOPIS = med fire sværdformede dele.

TETRAGONUS = med fire kanter, ribber.

TETRANDUS, A, UM = med fire støvdragere.

TEXANUS, A, UM = fra Texas, Nordamerika.

TEXTORIUS, A, UM = brugbar til vævning.

TEXTUS, A, UM = indviklet, filtret.

THALASSIUS, A, UM = voksende ved havet.

THECATUS, A, UM = hylsterdannende.

THELOCACTUS, I = Cactaceae, navnet hentyder til de i vorter opløste ribber.

THELOCAMPTUS, A, UM = krumvortet.

THELOIDEUS = vortelignende.

THEUNISSERIANA = efter J. Theunissen, oversætter af Buinings værker.

THIORANTHUS = med svovlgule blomster.

THRIXANTHOCEREUS = Cactaceae, Cereus med hårede blomster.

TIEGELIANA = efter Mammillaria kenderen: E. Tiegel.

TILAMENSIS = hjemstedsnavn.

TILCARENSIS = fra Tilcara, nordlige Argentina.

TILOPHORUS, A, UM = fnugget, finhåret.

TINCTORUS, A, UM = brugbar til farvning.

TINGENS = farvende.

TINGITANUS = fra Tanger, Marokko.

TIRAGUENSIS = hjemstedsnavn.

TITICACENSIS = fra Titicacasøen, U.S.A.

TOLIMANENSIS = fra Toliman, Mexico.

TOLIMENSIS, E = fra Tolima, et bjerg i Columbia.

TOMENTOSUS, A, UM = filtet.

TOMENTELLUS, A, UM = filtet.

TOMINENSIS = fra Tominadalen, Bolivia.

TORMINALIS, E = kan fremkalde eller stille mavesmerter.

TORRECILLASENSIS = hjemstedsnavn.

TORTELLUS, A, UM = noget snoet.

TORTIFOLIUS, A, UM = med snoede blade.

TORTILIS, E = snoet om sin egen akse.

TORTISPINUS, A, UM = med snoede torne.

TORTUGA = hjemstedsnavn.

TORTULATUS, A, UM = noget snoet.

TORTUOSUS, A, UM = snoet, drejet.

TORULOSUS, A, UM = knortet, puklet.

TORVUS, A, UM = mørk, afskrækkende.

TOTOLAPENSIS = fra Totolapan, Mexico.

TOTORENSIS = fra Totorá, Bolivia.

TOTUS, A, UM = hel, aldeles.

TOUMEYA, Æ = Cactaceae, efter James W. Toumey, ivrig kaktussamler.

TOVARENSIS, E = fra Tovar, Venezuela.

TOXIFER, A, UM = giftig.

TRACHYPHYLLUS, A, UM = rubladet.

TRADESCANTIA, Æ = Commelinaceae, efter J. Tradescant, hofgartner ved en bot. have ved London i 1662.

TRAGULIFER, A, UM = med spydlignende organer.

TRANS = på den anden side, over.

TRANSLATUS, A, UM = tilført.

TRANSLUCENS = gennemskinnende.

TRANSLUCIDUS, A, UM = gennemsigtig.

TRANSPARENS = gennemskinnende.

TRANQUILLAENSIS = fra Tranquillo, Chile.

TRANSVERSALIS, E = tværstillet.

TREMULUS, A, UM = sitrende.

TREVESIA, Æ = Araliaceae, efter Treves dei Bongfigli, Padua.

TRI- = tre-.

TRIACANTHUS, A, UM = tretornet.

TRIANDRUS, A, UM = med tre støvdragere.

TRIANGULARIS, E = trekantet.

TRIANGULUS, A, UM = trekantet, især om tykke organer.

TRICEPHALUS, A, UM = trehovedet.

TRICHANTHUS, A, UM = med håret blomst.

TRICHO- = håret-.

TRICHOCEREUS, I = Cactaceae, navnet hentyder til de blomsterbærende areoler, der er stærkt hårede.

TRICHOIDEUS, A, UM = håragtig, håret.

-TRICHUS, A, UM = -håret.

TRICOLOR, A, UM = trefarvet.

TRIGONORHIPSALIS = Cactaceae, trekantet Rhipsalis.

TRIGONUS, A, UM = trekantet.

TRILINGUES, E = tretunget.

TRINITATENSIS = fra Trinidad.

TRIPARTITUS, A, UM = tredelt.

TRISTIS, E = af trist udseende, mørk.

TRITUS, A, UM = poleret, glat.

TRIXANTHOCEREUS = Cactaceae, Cereus med hvide blomster.

TRUJILLOENSIS = fra Trujillo, Peru.
 TROPICUS, A, UM = tropisk.
 TRUNCATUS, A, UM = afstumpet.
 TUBERASCENS = knoldagtig.
 TUBERCULATUS, A, UM = knudret.
 TUBERIFORMIS, E = knoldagtig.
 TUBEROSUS, A, UM = knoldet, knoldbærende.
 TUBIFER, A, UM = med rørformede organer.
 TUBIFLORUS, A, UM = med rørformet bløster eller med langt kronrør.
 TUBISPATHUS, A, UM = med rørformet hylster.
 TUBIFORMIS, E og TUBULOSUS, A, UM = rørformet.
 TULENSIS, E = fra Tula, Mexico.
 TULHUAYACENSIS = indfødt navn for planten.
 TUNA, Æ = mexikansk navn på Opuntia.
 TUNICATUS, A, UM = kappeklædt, forsynet med hinde eller skæl.
 TUPIZENSIS = efter findestedet Tupiza, Bolivia.
 TURBINATUS, A, UM = topformet, omvendt kegleformet.
 TURBINICACTUS, Æ = Cactaceae.
 TURBINICEPHALUS, A, UM = med topformet kurv.
 TURBINIFLORUS, A, UM = med topformet blomst.
 TURGIDUS, A, UM = opsvulmet, opblæret.
 TUYENSIS = efter Tuyá, navn på en lokalitet i det sydlige Paraguay.
 TYPICUS, A, UM = særpræg.
 TYRIANTHINUS, A, UM = purpurviolet.

U.

UBER = frugtbar.
 UBERIFORMIS, E = yverformet, bugnende.
 UEBELMANNIANUS = efter kaktushandleren: W. Uebelman.
 ULTRA = over, mere end, overgående.
 UMBELLATUS, = skærmblostmret.
 UMBELLIFER, A, UM = skærmbærende.
 UMBELLIFORMIS, E = skærmmformet.
 UMBILICUS, I = Crassulaceae, hentyder til bladet med den navleagtige fordybning hos nogle arter.
 UMBROSUS, A, UM = skyggefuld, voksende på skyggefulde steder.
 UNCINATUS, UNCINUS og UNCATUS,

A, UM = hagekrummet, med hagekrummede dele.
 UNDULATUS, A, UM = bølgerandet
 UNGULATUS, A, UM = med kloformede dele.
 UNI- = een-.
 UNICUS, A, UM = den eneste i sin slags, udmærket.
 URAGUENSIS, E = fra Uruguay.
 URSINUS, A, UM = bjørnelignende.
 USITATUS, A, UM = brugelig, nyttig.
 UTAHENSIS = fra Utah, U.S.A.
 UYUPAMPENSIS = fra Uyupampa, Peru.

V.

VAGANS = strejfende, bredende sig.
 VAGINA, Æ = bladskede, sammenvoksede fodflige.
 VAGINANS = omskedende (om bladet).
 VALIDUS, A, UM = kraftig.
 VALLENARENSIS = fra Vallenar, Chile.
 VANILLEUS, A, UM = vanilleduftende.
 VARIABILIS, E = foranderlig.
 VARIANS = varierende, enten i form og farve eller optrædende i forskellige former.
 VARIEGATUS, A, UM = broget.
 VASEYI = efter finder: G. R. Vasey.
 VELATUS, A, UM = indhyllt.
 VELIFER, A, UM = sejl bærende.
 VELLEGRANDENSIS = fra Valle Grande, Bolivia.
 VELUTINUS, A, UM = fløjlsagtig.
 VENENATUS, A, UM = giftig.
 VENENIFER, A, UM = giftig.
 VENEZUELENSIS = fra Venezuela.
 VENESUS, A, UM = året.
 VENULOSUS, A, UM = med fremtrædende strenger.
 VENUSTUS, A, UM = yndig, nydelig.
 VERECUNDUS, E = bly, beskeden.
 VERMICULARIS, E = ormformet, med ormformede dele.
 VERNALIS, E = forårsblomstrende.
 VERRUCOSUS, A, UM = vortet.
 VERRUCULATUS, A, UM = småvortet.
 VERRUCULOSUS, A, UM = stærkt vortet.
 VERSCHAFFELTII = efter A. Verschaaffelt, belgisk planteimportør.
 VERSICOLOR = flerfarvet, foranderlig i farven.
 VERSIFORMIS, E = forskelligformet.
 VERSUS, A, UM = forandret, drejet, vendt.
 VERTICILLATUS, A, UM = kransstillet.

VERUTUS, A, UM = spidsformet.
 VESTITUS, A, UM = beklædt med hår.
 VETULUS, A, UM = rynket, hvidhåret.
 VIALIS, E = voksende ved veje.
 VICINUS = beslægtet, lignende.
 VIERECKII = efter H. W. Viereck, finderen af *Thelocactus* v.
 VIETUS, A, UM = tør, indskrumpet.
 VILLIFER, A, UM = lodden, tottet.
 VILLOSUS, A, UM = lodden.
 VILLA-VELHENSIS = fra Villa-Velhe, Brasilien.
 VILLORENSIS = fra Villar, Mexico.
 VINICOLOR = vinrød.
 VIOLACEUS, A, UM = violet.
 VIPERINUS, A, UM = slangeagtig.
 VIRENS = grøn.
 VIRESCENS = grønlig.
 VIRGINIS = jomfru. Efter Jomfru Maria i Guadalupe, Mexico.
 VIRIDIS, E = grøn.
 VIRIDIFLAVUS, A, UM = grønliggul.
 VIRIDIFLORUS, A, UM = grønblomstret.
 VISCAINENSIS = hjemstedsnavn.
 VISCUDIS, A, UM = besmurt med noget klæbende.
 VITELLINUS, A, UM = rødgul, brungul.
 VITICULOSUS, A, UM = ranket.
 VIVIPARUS, A, UM = levendefødende, d.v.s. planter, der sætter yngleknopper over jorden.
 VIVUS, A, UM = levende.
 VOLUBIS, E = slyngende, om stængler der snor sig om fremmede genstande for at holde sig oprejst.
 VULCANICUS, A, UM = voksende på vulkaner.
 VULGARIS, E = almindeligt forekommende.

W.

WEBEROCEREUS = Cactaceae, efter Albert Weber, overlæge i den franske arme, rejste og samlede mange kaktus i Mexico.
 WEINGARTIA = Cactaceae, opkaldt efter W. Weingart.
 WINTERIA = Cactaceae, efter fru H. Winter, Frankfurt.
 WERKLEOCEREUS = Cactaceae, efter C. Werckle, kaktussamler, i Costa Rica.
 WERDERMANNII = efter dr. Erich Werdermann ved bot. Museum, Berlin.
 WESSNERIANA = efter W. Wessner, tysk specialist i Lobivia.
 WIESINGERI = efter finderen af *Mammilla-*

ria w.: Wiesinger, Mexico.
 WILDII = efter assessor Wild i Kassel.
 WINTERIAE = efter fru H. Winter, Fechenheim.
 WISLIZENII = efter botanikeren: Wislizenus, U.S.A.
 WOBURNENSIS = efter Woburn Abbey, der husede en stor kaktussamling.
 WOODSII = efter R. S. Woods, kaktusforsker i Kalifornien.

X.

XANTHO- = gul-.
 XANTHOCHLORUS, A, UM = gulgrøn.
 XANTHOCOMUS, A, UM = gulhåret.
 XANTHODACTYLUS, A, UM = gulfingret.
 XANTHONEREUS, A, UM = gulfingret.
 XANTHOPILUS, A, UM = gulfiltet.
 XANTHOSPILUS, A, UM = snavset gul.
 XANTHOSTIGMA = med gult støvfang.
 XEROCARPUS = med tørre frugter.
 XEROPHILUS = tørkeelskende.
 XIPHACANTHUS, A, UM = med sværdformede torne.
 XUTHUS, A, UM = rødgul.
 XYLOPHYLLA, Æ = Euphorbiaceae, hen- tyder til de bladagtige grene.
 XYLOPHYLLUS = hen- tyder til de træ- agtige blade.
 XYTRIOPHORUS, A, UM = bærende en kande.

Y.

YAMBUYAENSIS = fra Yambuya i Congo.
 YANGANUCENSIS = hjemstedsnavn.
 YAQUENSIS = fra Rio Yaqui.
 YBATENSE = efter findestedet ved Yta- Ybate, Paraguay.
 YEMENSIS = fra Jemen, Arabien.

Z.

ZAMORENSIS = fra Zamora, Sydamerika.
 ZACUALPANENSIS = fra Zacualpan, Mexico.
 ZACATECASENSIS = fra Zacatecas, Mexico.
 ZEBRINUS, A, UM = zebrastribet.
 ZEGARRAE = efter ing. Zegarra Caero.
 ZEILMANNIANA = efter dr. H. Zeilmann, München.
 ZEYERIANA = efter Zeyer, en tysk kaktus- samler.
 ZOPILOTENSIS = fra Zopilote.
 ZONALIS, E = med farvede tværstriber.

ZUCCARINIANA = efter J. G. Zuccarini, prof. i München.

ZYGOCACTUS = Cactaceae, navnet hen-tyder til de zygomorphe blomster.

Med Z. slutter så denne ordliste over de latinske plante-navne og deres betydning. Jeg har prøvet at samle så mange navne, det har været mig muligt, men komplet er den ikke, og desuden bliver der stadigvæk fundet nye planter, der navngives og andre planter skifter navn, efterhånden som man finder, de har plads i en anden bås, dog håber jeg ordlisten kan være til hjælp i den daglige omgang med planterne. Jeg har med tak støttet mig til den bestående litteratur, der har været mig tilgængelig om emnet, idet følgende bøger og værker har været benyttet:

The Bulletin of the African Succulent Plant Society.

Edgar Lamb: Cacti and other Succulents.

H. Krainz: Die Kakteen.

W. Rauch: Schöne Kakteen und andere Sukkulenten.

W. Haage: Das praktische Kakteenbuch in Farben.

Endler Buxbaum: Pflanzen Familie der Kakteen.

W. Rashig: Die botanischen Kakteenamen.

E. Haustein: Botanisches Wörterbuch.

J. Jessen: Ordbog for gartnere og botanikere.

Otto Forum Sørensen
Viemosebro 14
2700 Brønshøj.

(Fortsat fra side 29)

fra Danmark og 4 fra Norge. Nestor blant norske kaktusvenner, Karl Knutsen fra Lurabekken, var først ute med å påmelde seg – vi holder på å si; som vanlig! I første runde presenterer deltagerne seg og den enkelte beretter eventuelt også om egne fremgangsmåter ved frøformering. Brevene sirkulerer og korrespondansen er igang! Fra sentralt hold – d.v.s. fra ringens leder – vil det regelmessig sendes ut resymé over det viktigste av innholdet som fremkommer i brevene. Samtlige deltagere mottar disse resymé og dertil også annet informativt materiale hentet fra andre kilder. Til våren kan de som er tilsluttet frø-ring, delta i et forsøk – alle tilsendes små porsjoner frø av 10 forskjellige *Frailea* arter. Dette frø, innhøstet fra planter i samlingen til undertegnede, vil gi likt utgangsmateriale – de spiringsresultatene som den enkelte da oppnår, vil gi et visst grunnlag til sammenligning. Vi kan alt fastslå, at interessen er på top og entusiasmen er stor. Noen har også gått sammen om innkjøp av frø. Det er foreslått at vi neste gang bestiller frø under ett, for å unngå at flere kjøper frø av samme art – senere vil frøplantene byttes innbyrdes!

RINGBREV FOR HYDRO/GRUS-

KULTUR: Det er ialt 4 personer som står tilsluttet dette ringbrev – alle fra Norge, og dertil de samme personene som er med i frø-ring. Vi er i skrivende stund ikke kommet skikkelig igang med dette ringbrev, men en

omfattende korrespondanse har foregått over lengere tid. Vår ven Roar Nokolaisen fra Rasvåg, nådde sist i februar å bli ferdig med å omplante hele sin samling i et substrat av rent takstensgrus – i så henseende er han kommet lengst av oss alle!

Alle kjenner til at »hydro« er det greske ord for vann. Når det snakkes om vann i forbindelse med kultur av kaktus, så reiser alt hårene seg i nakken på de allerfleste – som om en smitsom sykdom var på tale! Det vil formodentlig være mindre avskrekkende når vi forteller at det egentlig er tale om en modifisert form for hydro-kultur. Dette som vi er interessert i, og som vi ønsker å utveksle erfaringer med andre om, er dette med kultur eller dyrkning av kaktus uten jord! Isteden for å utplante kaktus i en av de tradisjonelle jordblandinger, utplanter vi kaktus i et rent mineralsk substrat – eksempelvis i forvitret naturstensgrus, murstensgrus, LECA-grus e. l. – utan iblanding av torv eller humus. De nødvendige næringsstoffer får planterne med gjødselvaning. Fordelen med denne hydro/gruskultur er bl. a.; at omplantning kunn trengs når planten blir for stor for potten – ofte først etter 4–6 eller opptil 10 år – og at substratet så å si er sterilt, så problemer med nematoder, skadelige svamper og andre plager med udyr stort sett er ute av verden.

På vegne av ringbrev deltagerne,

Cees Rijk van Ravens.

Førstebeskrivelse:

Parodia echinopsoides Brandt, spec. nova

UG-Protoparodia, Serie Praeprotoparodiae

Crescit erecta, compacta, colore lucido-viridi, circiter 02 cm alta, diametro 11 cm.

Costae 13, crassus excellens, in modum spirae et rectae.

Areolae 5 mm diametro, in tuberculis costarum inhaerentes, lana alba et brevi, tecta.

Aculei marginales circiter 8, erecti et acuti, fusci; circum areolam dispositi, 1,2 cm longi; in superiorem partem aculei 2,5 cm longi sunt. Aculei centrales 1, fusci, 2,5 cm longi est, directi et in acutum exeunt.

Pericarpellum colore lucido-subfusco, lana alba, tecta.

Receptaculum 1,2 cm longum, 1,5 cm latum, colore flavo; squamae minutae, fuscae; lana obscura-fusca; saeta multa, receptaculum deorsum brevius in superiorem partem 6 mm longa et aperta, nigra. Floribus flavis, circiter 5 cm diametro.

Folia exteriora flava, 1,5 cm longa.

Folia interiora flava, splendida, 2,5 cm longa, 7 mm lata.

Stamina alba; anthera colore, quem »crème« vocamus; Stilus 2 cm longus, colore, quem »crème« vocamus, stigmata 3 mm longa, flava.

Fructus subfuscus, 5 mm diametro, clavus; lana firmissima, fusca et alba, tecta.

Semen 0,7 mm longum, 0,5 mm latum. Testa ad hilum juvenesce oviformis; colore nigro, splendido et hebet, tubercula ad tergum longitudinem extenta, in lateribus quae bene cognosci possunt, et rotunda vel ovo similia sunt. Hilum parvulum et angustum. Strophiola in medio hilo sita est, micropyle et funiculi bipartita, in modum longula uvae sunt; cardines micropyle et funiculi modo in cuspidem discreti sunt. Strophiola colore, quem »crème« vocamus.

Patria: Bolivia, Dep. Cochabamba, Prov. Campero, in montibus inter Rio Grande et Rio Mizque.

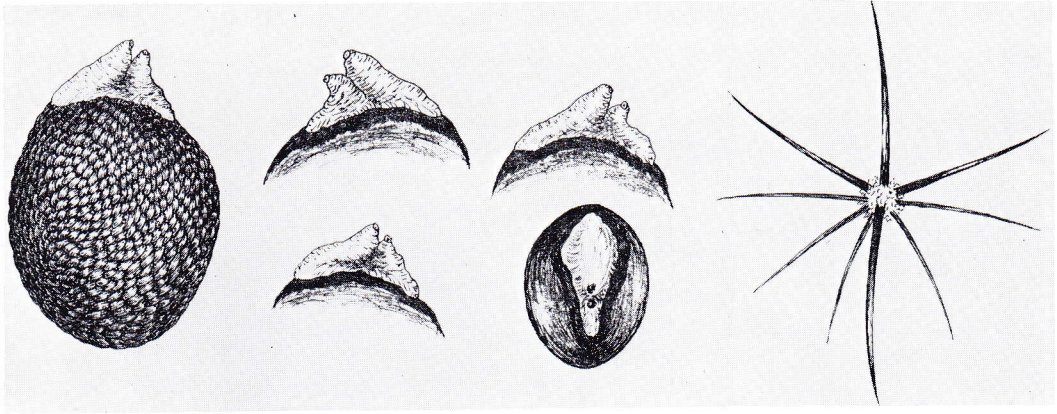
Holotypi partes et membra vim demonstrantia in herbario Heidelbergensi conservantur.

Holotypus in coll. F. H. Brandt, No. 10/a, im Botanischen Garten, Institut für Systematische Botanik und Pflanzengeographie der Universität Heidelberg.

Legemet enkeltvis voksende, oprejst og groft, lysegrønt, ca. 20 cm højt, 11 cm diameter. Ribber 13, skarpt udprægede, opadrettet forløb eller let spiralstilling.

Areoler 5 mm i tværmål, ovale, på små vortagtige forhøjninger på ribberne. Ulden er hvid og kort.

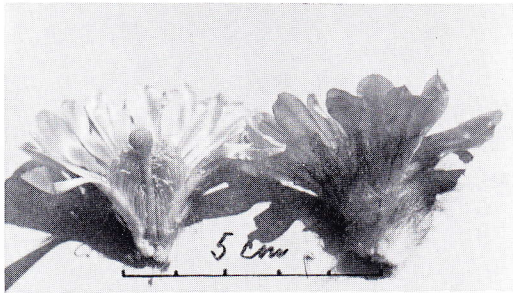
Randtorne ca. 8, i strålestilling omkring areolen, lige og spidse, lysebrune til okker-

farvede, mørkere mod spidserne, 1,2 cm lange, de øverste indtil 2,5 cm lange. Midterterne 1, brun som randtornene, 2,5 cm lange, lige til let bøjet og spids. Pericarpel lyse-brunlig, dækket med hvid uld.

Receptaculum 1,2 cm lg., 1,5 cm br., lysegult. Skæl bittesmå, brunlige, ulden mørkebrun, børsterne sorte, fremkommer af de nederste skælaksler, kun korte, foroven længere, indtil 6 mm, enkeltvis.

Blomster lysegule i toppen, ca. 5 cm i diameter.

Ydre blomsterblade lysegule, 1,5 cm lange. Indre blomsterblade lysegule med glans, ca. 2,5 cm lg., 7 mm br.

Støvtråde hvide. Støvpung crémfarvet. Griffel 2 cm lg., crémfarvet. Støvfang 3 mm lg., gul.

Frugt: Brunlig, hårdskallet, 5 mm i diam., helt dækket med hvid og brun uld. Frø 0,7 mm lg., 0,5 mm br. – Testa rund til oval med ægformet facon frem mod hilum, sort, med glans eller mat. Vorter på ryggen i aflange striber, på siderne mere ovale til runde, godt og tydeligt udprægede. Hilum

smalt, lille. Strofiola ved mikropylen topagtig fremstrakt, aflang. Funiculus ses som en mindre flig. Mikropylen og Funiculus danner en to-delt flig, hvis spidser er tydeligt adskilte. Striolaen er cremhvid.

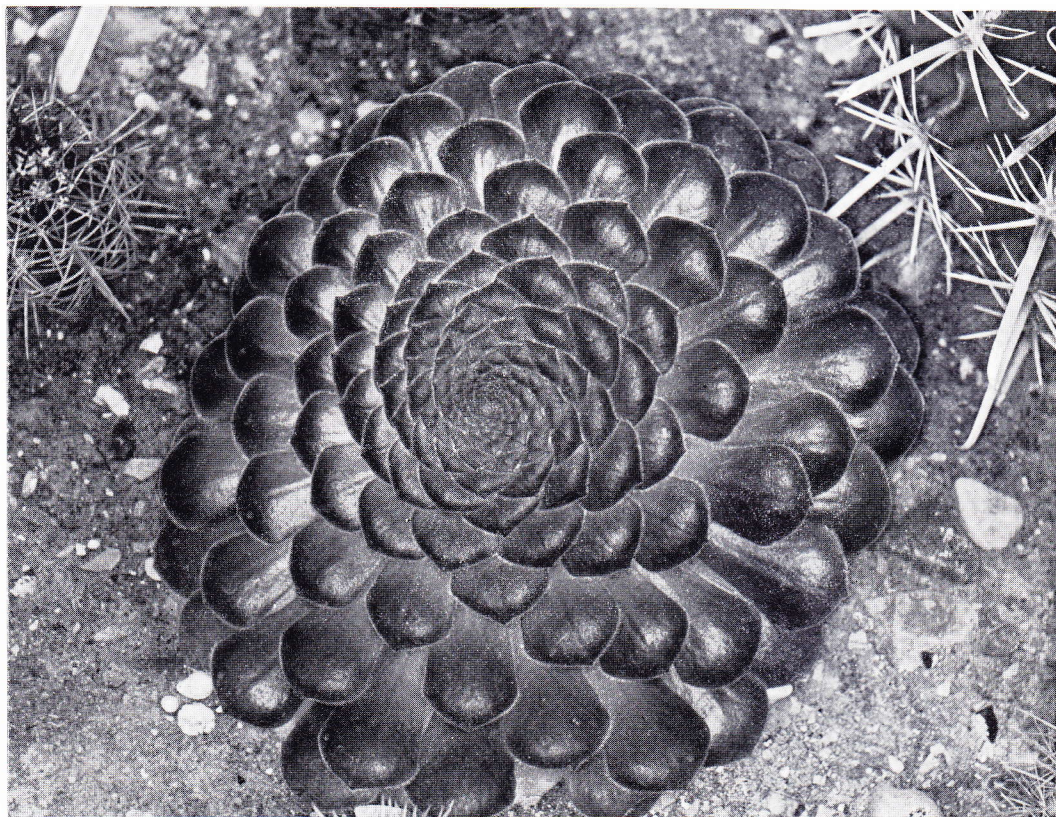
Findested: Bolivia, Dep. Cochabamba, Prov. Campero, i bjergene mellem Rio Grande og Rio Mizque.

Materialet til holotypus opbevares i Universitæt Heidelberg.

Holotypus i coll. F. H. Brandt, nr. 10/a, i den botaniske have af instituttet for systematisk botanik og plantegeografi, tilhørende universitetet i Heidelberg. Denne art, *Parodia echinopsoides* Brandt, kan være den uden nogen beskrivelse af RITTER nævnte »*Parodia tredicimcostata*«. Jeg har 2 eksemplarer, som jeg for snart 8 år siden fik hos Köhres/Darmstadt. Begge eksemplarer findes nu i den Botaniske Have til universitetet i Heidelberg. Da plantens legeme minder om en *Echinopsis*, har den deraf fået sit navn.

F. H. Brandt
Im Samtfelde 57
D-479 Paderborn

Dansk overs.: Keil.

Kender du den?

Her er et billede, som viser en plante, hjemmehørende på De Kanariske Øer (Tenerife). Den danner for det meste en ganske flad roset, flad som en tallerken. Rosetten består af taglagte, grønne og finhårede blade, og den kan blive meget stor, op til 50 cm i diameter. Når planten er tilstrækkelig gammel – et par år eller mere – danner den en ret høj og rigt forgrenet blomsterstand, hvis enkelte blomster er gule. Efter afblomstringen dør planten. Man må derfor sørge for at have småplanter også, hvis man ønsker stadig at have denne særprægede plante i sin samling. Om sommeren kan den udmærket plantes ud i stenbedet på friland, hvor den også gerne blomstrer.

Vil man være med i vor lille konkurrence, så send et brev eller kort til Kjeld Christiansen,

Møllebakken 1, DK-3400 Hillerød, med navnet på den afbildede plante og meget gerne nogle linjer om indsenderes syn på dette nummer af vort medlemsblad og dets stof. Har man ønsker at fremføre er de også velkomne. Der trækkes som sædvanlig lod om en bogpræmie mellem indsendere med den rigtige løsning.

Navnet på den i januar-udgaven afbildede plante er *Mammillaria bombycina*, og vinder af bogpræmien blev Kenneth Larsen, Eskebjerggård 42, 1. sal th., 2760 Måløv. Planten var fotograferet af undertegnede i egen samling.

Red.

MEDLEMMERNES HJØRNE

Hvilken Aloe?

Dette spørgsmål blev stillet af hr. Hans Keil i januar-nummeret af »Kaktus«. Det er ikke muligt at komme med et helt sikkert svar. Går vi til det nyeste, der er skrevet om emnet på dansk: *Bibelens Planter* af Hans Arne Jensen, nævnes der kun én navngiven art, *Aloe perryi*, der er endem for øen Sokotra, hvorfra man fik det bedste produkt. Aloe-ekstrakt blev dog også fremstillet i Kaplandet og Øst Afrika, hvor det drejer sig om arterne *A. afrikana*, *A. ferox*, *A. succotrina* med flere arter. *A. succotrina* omtales af flere forfattere som den egentlige Sokotra-aloe, således af Meldenke: *Plants of the Bible*, Vinifred Walker: *All the Pl. of the B.*, og V. Møller Christensen: *Bibelns Vækstvärld*. Det er et spørgsmål om *A. succotrina* overhovedet har været vildtvok-

Aloe ferox, blomstrende plante i Botanisk Have, København.

Aloe marlothii, en art, som ligner *A. ferox* meget, men som har tættere og kraftigere torne.
Fra Botansh Have, Berlin.

sende på øen Sokotra. H. Jacobsen nævner ikke Sokotra som hjemsted hverken i *Handbuch der sukkulenten Pflanzen* eller i *Sukkulentenlexikon*. Heller ikke *Index Kewensis* omtaler Sokotra som hjemsted for denne art. I Bailey: *The Standard Encyclopedia* anføres det om *A. perryi*: This is now held to be the source of Sokotra Aloes, long attributed to *Aloe succotrina*.

Aloe-ekstrakt var en vigtig handelsvare. Der nævnes intet om dyrkning af Aloe i Palæstina. Ifølge M. Zohary: *Geobotanical Foundation of the Middle East* er det nærmeste sted for dyrkningen Yemen. Det har uden nogen tvivl været et imponerende produkt, Nicodemus har haft stående til sin eller sin families begravelse, men vi ved intet om hvorfra produktet er kommet. Vi ved blot, at den vigtigste af alle karavanvejene, den der gik fra syd til nord og videre mod øst til storrigerne på den anden side Jordandalen, også kaldet den gamle hærvej, *Via Maris*, gik igennem Palæstina. Dette forklarer den rigdom på alverdens produkter, som fandtes blandt Jøderne, hvilket man kan overbevise sig om bl. a. ved nærmere studie af Bibelen. Det kan altså være alle de nævnte Aloe-arter, der kan være tale om, eller måske en blanding af to eller flere arter.

Det stof, der blev handlet med, var Aloe-ekstrakt. Det blev fremstillet af bladene, der enten blev ridset, så saften flød ud, eller blev skåret af og presset for saft, der havde en sirupsagtig konsistens, der kunne dampes ind til en næsten sort, begagtig masse og senere igen blødes ud i vand. Det virksomme lægende stof er Åloin, som er meget bittert og virker stærkt afførende. Det har stadig nogen anvendelse som lægemiddel og bruges i meget små mængder i Fernets (Fernet Branca) og andre bittere. Stoffet har været kendt og anvendt helt tilbage i den ægyptiske kultur, hvor man også anvendte Aloe-ekstrakt ved balsamering af fornemme ægypteres lig. Skikken med at salve lig kan jøderne have bragt med sig fra fangenskab i Ægypten. I citatet fra Johannes Evangeliet står der, at Nicodemus bragte med sig en blanding af Aloe og Myrrha, så spørgsmålet om det var for helsekraften eller for vellugtens skyld, at man salvede Jesu legeme, må nok besvares med et »både og«, idet Myrrha var et af de stoffer, der blev anvendt for deres vellugt, medens Aloe næsten ingen lugt har, men derimod de lægende egenskaber. Dybest set må handlingen nok ses som en gestus overfor et menneske, som Nicodemus var kommet til at sætte stor pris på.

Aloe nævnes også i Gamle Testamente, og her er det altid i forbindelse med vellugt, f. eks. i Salme 45, hvor vi kan læse: Af Myrrha, Aloe og Kassia dufter alle dine Klæder. Her drejer det sig formodentlig om et træ, der blev indført fra Indien sammen med Myrrha og Sandeltræ. Det kaldtes også Ørnetræ, på latin Aquillaria agallocha. Det hed tidligere Aloexylum agalochum og omtales som Aloe-træ. Det indeholder duftende flygtige olier, men der kan ikke fremstilles salver til balsamering af dette træ.

J. Nilas Jensen.

— — —
Efter at jeg har læst H. Keils efterlysning af Aloen fra Det nye Testamente, kap. 19, 39, har jeg gennemført alt, hvad jeg har om Aloe. Først Hans Arne Jensens »Bibelens Planter«, 1974, Rhodos. Her henviser 4. Mos. 24, 6, salme 4, 59, ordspr. 7, 12, højs. 4, 14, Johs. 19, 39, kun til citat 4. Mos. 7, 17. Man prøver at gætte, hvilken Aloe, der kan være tale om, og formoder, at der er tale om en fejloversættelse. Man henviser til den engelsksprogede Moffatt-oversættelse. Der er anført eg, hvilket forekommer sandsynligt i betragtning af, at det var et

træ, som var velkendt for tilhørerne. — Videre står der i de øvrige citater fra S. T., er der tale om vellugtende planteprodukter. Derfor kan der næppe være tale om den ægte Aloe sp. I stedet foreslås enten Ørnetræ, Aquillaria-arter eller Sandeltræ, som er meget vellugtende. — Og jeg tilføjer, at det også kan være en Aloe-art, som er gået til grunde.

I »Bibelen har alligevel ret« er der et afsnit — »Israels brogede hverdag«. Fra gammel tid omtales Aloe ikke som noget vellugtende produkt, men at den stammer fra øen Sokotra og kaldtes *Aloe succotrina*. Denne er også beskrevet i Saml. store Kaktusbog.

Fra et andet citat, ordspr. 7, 16–17, er tale om en ægteskabsbryderske, som bruger Myrra, Aloe og kanelbark som forførende midler til at stænke på sin seng. Og lige til slut: Fra et leksikon, hvor det nævnes, at der er ca. 200 arter, og de bruges til afføringsmidler. Og i Lademanns nævnes en træagtig *Aloe bainesii*.

Edle Olsen,
Rosenvænget 27,
3480 Fredensborg.

Mekanisk krigsførsel i vindueskarmen

Vedr. Hanna E. Hansens indlæg i KAKTUS oktober 1975:

Det er ikke min hensikt å dra i tvil støvsugerens effekt som våpen i kampen mot ullusen. Men av egen erfaring må jeg få lov å protestere lite på H. E. H.s påstand om, at alle kemiske midler, som er i handelen for amatører, er ubrukelige, men kun mot sin hensikt er egnet til utryddelse av barn, husdyr etc.

Nå vet jeg ikke, hvilke preparater det siktes til. Kanskje de dekorative, bloddyre spraybokser? Men det finnes dog flere gode konsentrerte preparater, som enda er at få, i hvert fall her i Norge. Jeg skal angjeldende »krig« bare nøje meg til å nevne ett preparat, nemlig Diaqinon preparatet Basudin 25 + Triton spredemiddel (her kan sikkert sulfosåpe være like bra). Med en blomsterforstøver som »våpen« tok jeg mine sterkt besatte planter ut på balkongen, og etter en god dusjh kapitulerte fienden fulstendig. Med andre ord »lynkrig« i motsetning til andre mer og mindre »utmatelseskriker«. Og tro med eller ei. De to siste åra har ullusa til å si ikke presentert seg. I alle fall intet problem. Og bruker en sund fornuft

og følger forskriftene, skulle det ikke være noen fare for barn, »Pus« eller »Pasop«. Når dette er sagt, må jeg bekjenne, at jeg i høyeste grad er amatør i kaktus (helt ny medlem av NKS) og er både takknemlig og mottagelig for gode råd og vink fra andre, samt kontakt i det hele.

Ivar Idsøe,
5400 Stord, Norge.

Hvad er *Pygmaecocereus densiaculeatus* Backeberg?

Denne overskrift findes i det tyske kaktusblad KuaS, juni 75, for en artikel, skrevet af Wolr. Triebel, D-6065 Heusenstamm, Fr. Ebertstr. 53. Og det var denne artikel, jeg kom i tanke om, da jeg nu i januarudgaven læste hr. Gunnar Clausens tilskyndelser vedrørende hidtil ukendte eller ikke sete kaktusblomster. Der er jo sket meget, siden Backeberg døde for 10 år siden.

Hr. Triebel gør i sin artikel opmærksom på, at man må tvivle på ovennævnte plantes tilhørsforhold til *Pygmaecocereus*, men at det meget sandsynligt drejer sig om en plante, fundet af Ritter, nemlig: *FR 583 Haageocereus lanuginosus*, forhandlet af fru Winter. Planten er unægtelig en af de mest sjældne foreteelser, man indtil nu har set i kaktus-storfamilien. Hr. Triebel beretter endvidere, at det indtil nu kun er lykkedes ham at holde disse planter podet, alle forsøg på at dyrke dem på egne rødder er slået fejl. Han har derimod fået en del podede eksemplarer til at blomstre, og dette blomstermateriale er blevet sendt til Ritter, som ikke havde set denne kaktus blomstre på sit hjemsted. Ritters vurdering er endnu ikke kendt (vel mange venter med længsel på Ritters kaktusbog, der skulle kunne klarlægge en mængde problemer), og indtil Ritters svar kendes, må planten bibeholde sit (provisoriske) navn. Frø har man indtil nu dog ikke opnået at få, da formeringen sker ved stykvis podning, og man må gå ud fra, at alle de planter, der findes i kultur, alle har samme ophavsplante. – Læs iøvrigt KuaS 6/75, side 130. Artiklen er illustreret med 2 blomsterbilleder af den i overskriften nævnte plante.

Hans Keil.

Dette er et tigger-brev! Så er det sagt!

Hermed et indlæg til »Medlemmernes Hjørne«. Indrømmet: Det er lidt usædvanligt, men gør det noget? Det *kan* sætte noget i gang, og hermed mener jeg ikke en strøm af »tiggerbreve«, men snarere tværtimod. Der er nemlig en hel masse mennesker, som meget gerne vil glæde andre f. eks. med en lille kaktus, men de vægrer sig ved at gøre det, fordi de inde i sig selv tænker: »Nej, så lidt kan jeg da ikke være bekendt at komme med«. Enig?

Desværre er jeg blevet invalidepensionist, men jeg hverken vil eller kan sidde med hænderne i skødet og har derfor måttet søge nye interesser, bl. a. dyrkning af sukkulenter. Et nødvendigt medlemsskab af Nordisk Kaktus Selskab, samt Sjællands-kredsen er så billigt som kr. 70,- pr. år, men: det er alt, hvad jeg kan betale, fremover.

Derfor: Har du et godt råd, en lille kaktus eller andet, du vil undvære, vil det glæde mig overmåde. Dit besøg vil osse blive værdsat! Men for din egen skyld: Ring først på (02) 52 04 10 efter kl. 13.06. Dog ikke onsdag. Så går jeg til spil! Jeg er lige begyndt på at lære at spille orgel! Et akvarium anskaffede jeg sidste sommer, men det har jeg endnu heller ikke forstand på! Min nye Royal-strikkemaskine kan jeg ikke rigtig finde ud af, kan du? Om ca. 4 dage skal jeg have hældt min første ballon vin på flasker. Et par dage efter skal mit første hjemmebryggede øl tappes på flasker. Mine vintergækker og erantis titter frem nu, så det kniber for mig at få lagt de horoskoper, jeg gerne vil, samt at studere lidt mere astrologi! Nå, lad mig stoppe her, jeg skal have striglet min dejlige Collie-hund og gå god-nat-tur med ham, inden jeg skærer et okse-højreb ud, fryser det ned, vander mine andre planter, besvarer min korrespondance, ta'r en pot billard med mig selv – desværre kan jeg ikke bruge mit bordtennis alene, vil du spille med? – og så skal jeg huske at betale min fjernsynslicens, som jeg får til halv pris. Det er pænt af Danmarks Radio at give pensionister dette nedslag i licensen, selv om vi ser meget mere TV end andre. Vi har jo tid nok til det.

Jørgen Hambo,
Røjlevangen 56
2630 Tåstrup.

Bladets billeder og radioudsendelse om kaktus

Bladets billeder er så gode, at jeg personlig ikke savner farverne. Blot synes jeg, at billederne på side 7 og side 17 (i januar-nr.) nederst er noget utydelige, hvilket måske kan afstedkomme en notits om, hvordan De helst vil have indsendte billeder.

Det er muligt, at jeg har overset det, men jeg synes ikke, at bladet har omtalt en radioudsendelse i efteråret om kaktus. Det kunne da være rart for medlemmerne at vide, om den reklame, der blev gjort for NKS, har båret frugt.

Ole Nielsen,
Møllegaardsvej 4, Sigerslev,
4660 Store Heddinge.

KOMMENTAR: Det er da rart for os at høre, når medlemmerne er tilfredse med bladet og herunder dets billeder. Lige så godt er det for os at få at vide, når der er noget, medlemmerne ikke synes så godt om. Bladets billeder er et ømtåleligt emne. Vi har store vanskeligheder med at skaffe godt billedmateriale til artiklerne. Meget tit er der tale om farvedias eller farvebilleder, som så skal omsættes til sort-hvide billeder. Ofte lykkes denne proces over al forventning, men ind imellem kan det jo kikke. Det er, hvad der er sket med det to ovennævnte billeder. De har nok heller ikke været så velegnede til denne proces. – Det ideelle vil uden diskussion være, at billederne var i sort-hvidt med god skarphed og kontrast. Det er rigtigt, at vi ikke i januar-nummeret

KØB - SALG - BYTTE

Er der noen som vil hjelpe nybegynner igang med en kaktussamling? Jeg ville være takknemlig for å få/kjøpe stiklinger av lettdyrkede, blomstringsvillige kaktus. Gjerne også små Opuntia. *Hans Kr. Stokke, boks 149, 1432 Ås-NLH, Norge.*

– Købes: Walther Haage »Samlerens Store Kaktusbog« og Rudolf Subik »Kaktus i Stue og Drivhus«. – H. Jebjerg, Fængselsvej 12, 2620 Albertslund, tlf. (02) 64 97 34.

bragte noget om den omtalte radioudsendelse. Den fandt sted den 22. november, og da var bladet allerede i produktion. Men Ole Niensens indlæg giver os en kærkommen anledning til en omtale. Det var en udsendelse, hvor Martha og Otto Forum Sørensen fortalte om deres hobby og naturligvis benyttede lejligheden til at slå et slag for NKS. Det gav også resultat i form af 4 nye medlemmer og en række henvendelser, som dog endnu ikke har resulteret i indmeldelser. Vi kunne ønske os mere reklame af denne art. *Red.*

BØGER OG TIDSSKRIFTER

»Lobivia« m. m.

Den første af den kendte østrigske kaktusforsker Walter RAUSCH's bøger over slægten Lobivia er udkommet på Rudolf Herzigs forlag, 1040-Wien, Johann Strauss Gasse 30, og er utvivlsomt interessant, enten man er Lobivia-specialist, ønsker et klart overblik over denne brogede slægt eller bare vil nyde de mange førsteklases farvebilleder i bogen. Walter Rausch beskriver alle dagblomstrende indenfor slægten Echinopsidinae, konsekvent ud fra en arealgeografisk synsvinkel, hvorved en stor forenkling af den hidtil kendte inddeling opnås. – Bogen bestilles direkte fra forlaget i Wien. Der ventes flere fortsættelser senere. Bogens titel: LOBIVIA.

Nyudkommet i de sidste måneder er van Donkelaars digre sortimentsliste, der skal strække over flere år. Her kan faktisk alle planteønsker opfyldes. Listen fås ved at forudindsende et lille beløb (se annoncen her i bladet) på international postanvisning.

Også S. P. I., D-6200 Wiesbaden-Erbenheim, Rennbahnstr. 8, har udsendt en ny liste for 1976 ikke mindre attraktiv end firmaets tidligere plantelister.

Hans Keil.

– Om bogen »Lobivia« bør det nok bemærkes, at den er den første i en planlagt serie på tre bøger om emnet, og at den udkommer i både en tysk- og engelsksproget udgave. Prisen pr. bog er 185 öS. *Red.*

Mancolister ekspederes

Skriv slægts- og artsnavn samt cirkapris,
f. eks.: Uebelmannia gummifera 25-30 kr.,
Mammillaria fuchiana 5-6 kr.

PETER CLAES RUNDBLAD

Torbenfeldtvej 10, DK-2700 Brønshøj

KARL HEINZ UHLIG

Frø - Planteimport - Eksport

Lilienstr. 5 - D-7053 Rommelshausen

Copiapoa alticostata, calderana, carrizalensis,
chanaralensis, cinerea, cinerea v. albispina, cine-
rea v. dealbata, cinerascens, coquimbana, cuprea,
cupreata, domeycoensis, dumetorum, dura, echi-
nata, echinata v. borealis, gigantea, grandifloran,
haseltoniana, lembckei, lembckei v. sp. n., longis-
pina, lonstistaminea, malletiana, pendulina, pen-
dulina v. fiedleriana, pseudicoquimbana, rupestris,
sp. n. 820, streptocaulon vallenarensis.

Dette tilbud omfatter importplanter, hvis priser
ligger mellem 8,- og 25,- DM

PÅ GRUND AF FLYTNING

sælges en del af min samling. Heriblandt
en del store planter samt mange yngre
planter af sjældne arter.

Kjeld Christiansen

Interessererede bedes træffe aftale pr.
telefon (03) 26 21 09

HAR DE PRØVET

AT DYRKE ORCHIDEER?

Er De interesseret?

Få et gratis prøvenr. af vort
medlemsblad »Orchideen«,
der kommer 10 gange årligt.

Kontingent kr. 75.

DANSK ORCHIDE KLUB

Mellemvangsvej 19

3060 Espergærde

Sukkulenter til friland

Specialkatalog over
Sempervivum, Joviborba

og nærtstående slægter
- samt over Iris

Gerne postordre

MAILANDS STAUDER

Simmelbrovej 36, 7200 Grindsted

ALT I PLANTER

- frilands og indendørs

TOSTHOLM PLANTESKOLE

Gl. Landevej 54 - Albertslund

Tlf. (02) 64 31 53

**Stort udvalg i kaktus og andre
sukkulenter**

(kvalitet - kvantitet - service)

Plantelister udsendes ikke

Besøg ...

DANMARKS AKVARIUM

- ÅBEN HVER DAG KL. 10.00 -

TLF. HE 3283

Verdensnaturfonden bevarer truede natur-
værdier overalt på jorden. Indbetal 30 kr.,
så støtter De arbejdet og modtager bladet
»Panda-Nyt«.

Verdensnaturfonden

World Wildlife Fund Denmark

Kavalergården 1
2920 Charlottenlund
Giro 2001

– næste gang De kommer til

KØBENHAVN

bør De i egen interesse besøge

Thorvald Petersen's Handelsgartneri

Jagtvej 74

her finder De det største udvalg i

KAKTUS og SUKKULENTER i alle størrelser

Kaktusgødningen SUKUROL føres

KAKTUS

Stort udvalg

– også store og importplanter

Ny sending sjældne sydamerikanere
ventes i maj

Bent Jørgensen

Vejlegårdsvej 99 – Vallensbæk
2620 Albertslund – Tlf. (02) 64 50 95

Plantelister udsendes ikke

Allerede før De når Hamborg, kan De finde
vort kaktusgartneri »Klein Mexiko«. Vor
LILLE virksomhed har altid et STORT sortiment
af interessante planter til Dem!

De er velkommen til et besøg til enhver
tid, undtagen mandag. Grupper helst forud-
anmeldelse. – Ingen forsendelser.

OTTO POUL HELLWAG

KAKTUS GARTNERI

D. 2067 Reinfeld/Holsten
Steinfelder Heckkatzen

(vejen Reinfeld – Bad Segeberg)

Ing. H. van Donkelaar

Werkendam / Holland

Betydeligt udvidet sortiment i
sukkulenter, kaktus samt andre sjældne
planter.

Min nye plante- og frøliste sendes
mod forudbetaling af 2.50 h fl
(internat. postanvisning)

– Alle henvendelser kan ske på dansk –

Stort udvalg af

Kaktus til friland

Desuden mange arter af Phyllocactus,
Selenicereus, Agaver og sjældne Yuccaer.

Prisliste franco

Sjældne stauder, Iris, Åkander m. m.

P. C. O. Nørgaards Planteskole

Sundbyvej 29, Sundby Mors
7950 Erslev

Følgende årgange af »KAKTUS« kan købes ved henvendelse til Frans Laursen, Midt-
jyllands Landbo- og Husholdningsskole, 7200 Grindsted:

Årgang 1 (1 hæfte) 5 kr. – årg. 2 (nr. 2 og 4) 10 kr. – årg. 3 (nr. 1 og 2) 10 kr. –
årg. 4 (nr. 3 og 4) 10 kr. – årg. 5, 6 og 7 (4 nr.) 20 kr. pr. årg. – årg. 8 (2 nr.)
10 kr. – årg 1974 (4 nr.) 30 kr.